

det Standpunkt, vi fra Venstres Side har indtaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 83 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ægteskab.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5261).

Sagen sattes til Forhandling.

Kirk: Det er et ejendommeligt Træf, at Folketinget netop skal begynde Behandlingen af dette Lovforslag paa en af de faa Dage i Aaret, da den danske Bejler kan vandre under den lyse Bøg med sin herligt voksne Pige. Vi tør maaske deri se et lyst Varsel for den Skæbne, der er dette Lovforslag beredt. Jeg tror for Resten ikke, at mange af de unge vil skænke Lovforslagets 204 Paragraffer nogen synderlig Tanke, og navnlig gad jeg se den unge Pige, som vil dele den Betragtning, der staar i Kommisssionsbetænkningen, at det, Kvinden nu skal beskyttes imod, er, at Ægteskabet i et saadant Omfang forringer hendes Frihed og Selvstændighed, at hun fristes til at overveje, om ikke den ugifte Stand byder hende større Goder, saaledes at hun endog efter Omstændighederne kunde foretrække et Konkubinat.

Da ingen af Partiet Venstres 3 udmærkede kvindelige Repræsentanter her i Rigsdagen har Sæde i dette høje Ting, er det overdraget mig at gøre Rede for Partiets Standpunkt til dette Lovforslag; jeg skal gøre det saa kort som muligt.

En Del af Partiets Medlemmer har ment, at den højtærede Justitsminister, da han fremsatte dette Lovforslag, rettede en mere fyrig Appel til den danske Kvinde, end fornødent var. De danske Kvinder er i Stand til at føre dette Lovforslag sejr- rigt og hurtigt igennem, hvis de vil det, og hvis de vil sætte noget ind derpaa, sagde den højtærede Minister. Jeg kan med Hensyn til Partiet Venstres Stilling sige, at det for vort Vedkommende var

ganske overflødigt at give os en saa fyrig Opsang, thi vi har med største Tilfredshed set Lovforslaget blive fremsat, og vi er villige til at gøre et Arbejde, saa godt som vi formaar, for at der kan komme et tilfredsstillende Resultat ud af Sagen.

Paa Forhaand maa jeg sige, at vi tager absolut Afstand fra de Betragtninger, vi har set fremsat om, at dette Lovforslag vilde dræbe Ægteskabets Livskim, at det maa betragtes som en Revolution, og at det vilde medføre en Tilbagegang i kulturel Henseende. Det er ganske vist en gennemgribende Ændring, der er Tale om, men Ægteskabet vil absolut ikke faa noget Grundstød, hvis Lovforslaget bliver vedtaget. Jeg maa i denne Sammenhæng have Lov at oplyse, at efter hvad der er mig meddelt, maa de 13 af de 15 Medlemmer, som sad i Kommissionen, siges at være gode konservative Folk, som sikkert ikke vilde gaa med til noget revolutionært. I det hele taget er Partiet Venstre altid rede til at medvirke til Gennemførelsen af Reformen, naar der, vel at mærke, er den fornødne Trang til Stede til saadanne Reformen, og vi gaar gerne med til at arbejde paa en ny Ægteskabslov, fordi der for Tiden baade i den ene og den anden Henseende er væsentlige Brøst, som det er af Betydning at faa afhjulpet. Dernæst er Lovforslaget jo et nyt og betydningsfuldt Led i den Kæde af fællesnordiske Lovgivningsarbejder, som efterhaanden er fremkommet, og vi vil med Glæde fremme dette fællesnordiske Lovgivningsarbejde. Endelig og ikke mindst bliver Loven en naturlig Fortsættelse af de Love, gennem hvilke Kvindesagens Vækst har givet sig Udslag. Jeg skal i denne Forbindelse ganske kort minde om, at i 1857 fik Datter lige Arveret med Søn. Samme Aar blev der givet den ugifte Kvinde Myndighed lige med Manden. I 1880 fik den gifte Kvinde Raadighed over sit Selverhverv, men først i 1899 fik hun Myndighed i formueretlig Henseende, en Myndighed, som ganske vist ikke fik praktisk Betydning, fordi Fællesboet i det væsentlige skulde være undergivet Mandens Raadighed. Endelig har Kvinderne faaet Valgret, baade kommunalt og politisk. Det er da kun naturligt, at man nu gaar til at gennemføre de fornødne Ændringer med Hensyn til Kvindernes ægteskabelige Retsstilling.

Et Forbehold ønsker jeg dog paa Forhaand at tage. Kvindesagen har jo paa sin Vimpel Mottoet: Ligestilling, og der er neppe mange i dette Land, som ikke